

במדינה

תולדות

מאיה שקרניתו

בעלה לשעבר של מאיה,

בת השופט, מספר

על חייה הנישואין שלהם,

על גירושיהם ועל אופי

אשתו לשעבר

כשקראתי על מעלליה של מאיה בעיתון של שבוע שעבר, החלטתי לכוון לברר מה בדיוק היא עשתה ובמה הסתבכה, כי הוריה בוודאי לא יספרו

היא הומינה אותי לשיחה והציעה שנתגרש. אמרתי שאני מסכים, כתנאי שהיא תוותר על מזונות. עשינו הסכם אצל עורך-דין שהיא מוותרת על מזונות לעצמה ולילד. לא ידעתי אז שילד לא יכול לוותר על מזונות, וכי ההסכם הזה לא שווה. היא צחקה עליי. בתחילת השנה היא פנתה לבית-מישפט וביקשה מזונות עבור הילד בסכום של 600 אלף שקל. מאז שעזבתי את הצבא עברתי במקומות שונים. בסוף ניהלתי את מחלקת ההפצה והמינויים של העיתון הארץ. אבל מובן שאני לא יכול לשלם סכום כזה של מזונות.

בעל שטאו או הכסף - או הילד!

היא היתה באה אליי לעיתון ומבקשת כסף בכל פעם. אמרתי לה שאין כסף. אז היא אמרה לי: "אם אין כסף, אין ילד". ולא נתנה לי לראות את הילד. פניתי לבית-הדין הרבני והשגתי צו שאני יכול לראות את הילד בביתה של מאיה. בסוף גם הגענו להסכם שאני משלם לילד 100 אלף שקל לחודש, צמוד למרד.

מאיה היא בחורה לא-אחראית, והיא לא טיפלה בתינוק בכלל. כשגרנו יחד, אני הייתי מטפל בו, וכעת אמה שלה עושה את זה. היא בכלל מספרת סיפורים. היא אמרה להעולם-הזה כי נסעה ללמוד רפואה באיטליה כשהיתה בהריון. זה פשוט לא נכון. היא גם לא למדה באוניברסיטה. היא למדה באי-בי-אס.

העניין הזה שהיא בת של שופט — זה לא רבר חרש אצלה. כבר בתעודת-הנישואין שלנו כתוב שמיקצועו של אביה הוא שופט. אני לא יודע מה אביה עשה ברוסיה, בארץ הוא מבקר במיש-רד-הביטחון.

לקבל אחריות. כל הסיפור על ההיכרות שלה עם מישפחת ארגוב חרש בשבילי. אני לא ידעתי על כך מאומה. היא מספרת שהכירה אותם מגיל 14, אז אני לא מבין מדוע אני לא שמעתי על כך מעולם.

אני רוצה לדעת מה יהיה איתה. אם היא תעמוד לדין וימצאו שהיא לא שפויה, או אם היא תיכנס לכלא, אז זה טוב בשבילי, כי אני נורא רוצה לקבל את הילד שלי.

עד כאן סיפורו של יואל. ככתב העולם הזה הסבירה לי יואל כי התרשמה שמאיה היא צעירה חסרת-ביטחון ונפחדת, שהיתה כל-מישחק בידי אחרים. היא הסבירה לו שאם ייקח ממנה את הילד, זה עלול לנתק את הקשר היחיד שלה עם המציאות. הוא עמד והיהרר כמה דקות. את יודעת, אמר, "אני חושב על דבר אחר. אני אסע עכשיו אליה ואציע לה שאני שוב אקבל אחריות עליה. אני מרגיש על הוריה ועל הילד שלנו. במשך השנים שעברו אני התבגרתי מאוד, ואני חושב שאני יכול לעזור למאיה כעת." בתיקווה זו הלך יואל לדרכו.

לי את האמת, אמר להעולם הזה יואל שטאו, 24. הוא דיבר על גרושתו, מאיה, שגרמה בשבוע שעבר לשערוריה מישפטית, כאשר גילה העולם הזה שהתחזתה ככתו של שופט כרי להעיד לטובת אנס.

יואל הוא בחור צנוע וחביב. הוא מספר על מאיה, שהיתה אשתו, ללא מרידות או שינאה.

סיפור יואל: הכרתי אותה מייד אחרי שסיימה בית-ספר תיכון. אני הייתי מש"ק מישמעת בשרותי הצבאי, ולמאיה היתה חברה בבסיס שלי. כך היכרנו. יצאנו יחד שנתיים, שנה שלמה גרנו ביחד.

הוריה התנגדו לי מאוד. הם אמרו שאני לא נראים, מפני שאין לי השכלה תיכונית, ואני ספר במיקצועי. כל בנייה-משפחה של מאיה הם אקדמאים, והם רצו שגם היא תתחתן עם אדם משכיל. מאחר שהם כל-כך התנגדו, היינו בטוחים שהם לא יבואו בכלל לחתונה.

את החתונה ערכנו במימון הוריי, ויום לפני החתונה התקשרו הוריה של מאיה ואמרו שהם יבואו, יחד עם שני דודים שלה.

צחקה עליי. "ההורים של מאיה באמת סבלו ממנה הרבה. אני לא הייתי מתחתן עם מאיה, לולא איימה שתתי אבר. הלב שלי, כנראה, יותר מדי רך. האמנתי לאימונים שלה. אבל אני יודע שהיא שקרנית מלידה. היא צחקה עליי ועל ההורים שלה.

אני הייתי עוד בשנות-החובה, וגרנו בהתחלה בדירה שכורה, אחר כך גרנו אצל הקרובים שלה. שהיו בחו"ל, ובסוף גרנו אצל הוריי.

כאשר נולד הילד שלנו, הציעו הוריה שנעבור לגור אצלם, וכך נחסוך כסף. מכיוון שעדיין שירתתי בצבא, הסכמתי, אבל זו היתה טעות. מייד הסתכסכתי עם הוריה. אמרתי למאיה: "או שנעזוב את הורייך, או שנעזוב אותך". מאיה הסתכסכה איתי, ואני חושב שזהו הסיבה שגם הוריה לא יודעים מה שקרה היה, שאחרי חודשיים

תליאביב (מימין) שבה הציעו הרפיה הדתיים התלוננו - המישטרה עצרה (למטה משמאל), שהיתה פעם פורצת

זנות היא מגע מיני ברד-הטבע, שפירושו חריזה לא-כרה-מיני הנשי ומכאן שהרפיה, שלא קשורה לאבר-מינה של האשה, אינה זנות. אבל בשני פסקי-דין מפורסמים באנגליה, שאנו אימצנו אותם, הפסיקה היתה שגם הרפיה היא זנות, אם היתה כוונה לפרוק את היצר המיני של הגבר.

גם בארץ הלכו בעיקבות פסיקה זו, ומכאן שהרפיה לשיחרור הדחף המיני נחשבת לזנות. לפי פסיקה זו, גם בתולה יכולה להיות זונה, אם היא מועסקת בהרפיה מהסוג שהוזכר. השאלה היא אם מעשה הרפיה כדירה הוא זנות. השיב או ציון: "הזנות מותרת, אבל קיומו של בית-בושת אסור. כששתי נשים עוסקות בזנות

לקוחות רבים, כפי שקורה תמיד בימי קיץ בתליאביב. באולם המעצרים התפתח ריגון מרתק סביב עילת-המעצר. נציגי המישטרה, רביסמל בכיר יעקב טל, סיפר שהוא עצמו ניסה להכשיל את בעליה-מקום ולזכות בהרפיה, אך לא הצליח. בעליה-מכון נאחו בכך שגם נשים יכלו לבוא למקום, ושנאחד החרדים היו מוצבים אופני-כוסר, כהוכחה לכך שהמכון הוא מכון בריאות ועיסוי רציני, ולא בית-בושת. השופט יורם גליץ החליט, במפתיע, לשחרר בערבות את כל העצורים. המכון עצמו לא נפתח מחדש, ולגברים שבאו למקום ביום השישי והראשון בבוקר לא נותר אלא לחפש מכונני

הכסף פתח

אם המשגשגת כעיקר בנות-הרחוב. הפעילות בתוך הכתים גם תאפשר להעניק את השרות החיוני הזה כתנאים הרבה יותר נאותים, לריווחתן של הזונות ולנוחיותם של הלקוחות — בעוד שהיום מתבצע העניין ברד-כלל בתנאים מחפירים.

חודשי-הקיץ הם חודשים שבהם יש גידול עצום בכניסות לזנות — החל מנות במכונות, בחוף תל-כרם ובדרך חיפה, ועד לשרות לילה שלם בבתי-המלון היקרים בעיר. מכונני-העיסוי מציעים שרות מיני חלקי במחיר נמוך. המחיר למגע מיני מלא הוא החל מ-50 דולר במכונות, ועד למאות דולארים ללילה שלם במלון.

כעת ובעונה אחת, ביחידת ריור אחת, זהו בית-בושת. בארץ קיים מצב מישפטי בלתי-נסבל. הזנות איננה אסורה, אך אין לזונה כל אפשרות לעסוק במיקצועה. ברחוב היא תיחשב כמי שעושה מעשה מגונה, והעונש על כך הוא עד שישה חודשי-אסור. בדירה היא תיחשב כמי שמחזיקה מקום לצורכי עיסוק בזנות — ואין זה משנה אם זוהי דירתה הפרטית — והיא צפויה למאסר עד חמש שנים.

מסאו' אחרים, במודעות הקטנות בעיתונים היומיים. שאלת מעצרו של צעירות העוברות במכוננים מסוג זה, שהם מסווה לפעולות מיניות מלאות או כמעט מלאות, צצה ועולה ככל כמה חודשים, כשמיפלג המוסר התליאביבי חושף מכו חרש. הפעם זכתה הפרשה בפירסום רב, בגלל המעסה הראשית. כאשר נעצרו ארבע נשים במכון רומה בצפון תליאביב בחודש פברואר השנה, פנה העולם הזה למישפטן הר"ר אברהם ציון, שעשה עבודת דוקטורט באוניברסיטת קיימברידג' שבאנגליה בנושא הזנות והמישפט. ציון, עסקן ליברלים ותיק, אמר אז (העולם הזה 27.8.85): "לדעת רבים,